

prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău
Judecător: E. Cojocari
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

dosarul nr. 2ra-1705/17

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Tanasiev V”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Tanasiev V” împotriva Ministerului Justiției, cu privire la încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a casat hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 20 septembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a ț ă :

La 04 mai 2016, ÎI „Tanasiev V” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, cu privire la încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 28 mai 2014 s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Standard Vin Plus” SRL cu privire la repararea prejudiciului.

Menționează că, prin încheierea Judecătoriai Orhei din 03 iunie 2014, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată fiindu-i acordat un termen de 5 zile pentru înlăturarea neajunsurilor. Astfel, la 12 iunie 2014, neajunsurile indicate din încheiere au fost înlăturate.

Respectiv, prin încheierea Judecătoriai Orhei din 13 iunie 2014, a fost primită și pusă pe rol cererea de chemare în judecată, totodată a fost acordat pârâtului termen

pentru a prezenta referința pe marginea cererii, fiind stabilită ședința de judecată pentru data de 01 iulie 2014.

Indică reclamantul că, la 22 iulie 2014, a depus o cerere cu privire la examinarea cauzei în continuare în lipsa sa.

Ulterior, ședințele de judecată din 24 iulie 2014, 21 octombrie 2014 și 26 noiembrie 2014, nu au avut loc din motivul neprezentării pârâtului.

În continuare indică că, în ședința de judecată din 15 decembrie 2015, a participat reprezentantul pârâtului, V. Leu, fără careva împuterniciri, însă cu toate acestea ședința a fost amânată la cererea acestuia pentru 13 februarie 2015.

Menționează că, ședința de judecată din 02 aprilie 2015, la fel a fost amânată din motive neîntemeiate.

La 04 aprilie 2015, ÎI „Tanasiev V” a depus o cerere de urgentare a examinării cauzei, însă, prin încheierea Judecătoriei Orhei din 14 aprilie 2015, cererea a fost respinsă.

La 18 mai 2015, a depus repetat cerere de urgentare a examinării cauzei, însă și aceasta a fost respinsă.

Astfel, semnaleză că, la 09 iunie 2015, a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, prin care acțiunea înaintată de ÎI „Tanasiev V” a fost respinsă.

Solicită reclamantul, constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Tanasiev V” împotriva ÎM „Standard Vin Plus” SRL privind repararea prejudiciului, cu încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 septembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind constatat faptul încălcării dreptului reclamantului ÎI „Tanasiev V” la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „Tanasiev V” împotriva ÎM „Standard Vin Plus” SRL privind repararea prejudiciului, și încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ÎI „Tanasiev V” prejudiciul moral în mărime de 3000 lei, cu respingerea în rest a pretențiilor ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 septembrie 2016, Ministerul Justiției a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 septembrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată, a fost respinsă.

La 08 iunie 2017, ÎI „Tanasiev V” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul față de decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că, instanța de apel a reținut doar argumentele apelantului, iar în final a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, ignorând practica Curții Europene.

La 21 august 2017, ÎI „Tanasiev V” a depus un recurs suplimentar prin care a reiterat caracterul ilegal al deciziei contestate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 13 aprilie 2017 a fost expediată în adresa părților la 20 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 12433 (f.d. 118), însă careva date privind recepționarea deciziei de către recurent la materialele dosarului nu există.

Astfel, recursul declarat de ÎI „Tanasiev V” la 08 iunie 2017, se consideră depus în termen.

La 16 august 2017 și 30 august 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa Ministerului Justiției a fost expediată copia recursurilor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de ÎI „Tanasiev V”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane

care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Tanasiev V”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Tanasiev V”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Tanasiev V”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea